

РЕШЕНИЕ

№ 7096

гр. София, 09.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

**ЧЛЕНОВЕ: Жанета Малинова
Луиза Христова**

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10318** по описа за **2020** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Решение от 12.08.2020 г. по НАХД № 18330/2018 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 14-и състав. С решението се потвърждава наказателно постановление /НП/ № Р-10-852/21.09.2018 г. на Заместник-председателя на Комисията по финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 /хиляда/ лева на основание чл. 644, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 106, ал. 2 от Кодекса на застраховането /КЗ/.

Касаторът излага твърдения за допуснати съществени процесуални нарушения и противоречие с материалния закон. Сочи, че неправилно е определена датата на осъществяване на деянието. Не била спазена разпоредбата на чл. 380, ал. 1 КЗ. Недопустимо било неизпълнението на законово задължение на застрахованото лице да е предпоставка за ангажиране административнонаказателната отговорност на застрахователя. Моли за отмяна на решението и потвърденото с него НП. Алтернативно – моли делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС. Претендира разноски по списък.

В съдебно заседание ответникът - КФН, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XIV-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е депозирана в СРС от надлежно процесуално легитимирана страна в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното решение /чл. 211, ал. 1 от АПК/. Разгледана по същество е неоснователна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: при проверка на ЗК [фирма] служители на КФН констатира, че е заведена щета по застраховка „Каско на МПС“ на 16.12.2017 г., на която дата са представени относими към щетата документи и е извършен оглед на автомобила. Отбелязано е, че следва да бъдат представени фактури за извършен ремонт и декларация за банкова сметка. На 05.04.2018 г. собственикът представил на застрахователя фактури за извършен ремонт, като в „Описа на необходимите документи за приключване на щета“ не била отбелязана липсата на други документи. На 04.06.2018 г. било изплатено застрахователното обезщетение. Поради липсата на отбелязване за представена банкова сметка в описа на представените документи надзорният орган изискал от проверяваното лице копие от документа, удостоверяващ датата на предоставяне на данните за банкова сметка на застрахованото лице. С писмо от 25.06.2018 г., представляващите дружеството уточнили, че липсва отбелязване на датата, на която са представени данни за банкова сметка, по която да бъде изплатено застрахователното обезщетение, но в е налично удостоверение за банкова сметка на лицето към 26.04.2018 г., поради което същото не би могло да бъде предоставено преди тази дата. За извършено в периода от 26.04.2018 г. до 04.06.2018 г. нарушение по чл. 106, ал. 2 от КЗ е съставен е АУАН № Р-06-716/02.07.2018 г. С НП № Р-10-852/21.09.2018 г. се налага административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лв. на основание чл. 644, ал. 1, т. 2 от КЗ.

Съгласно чл. 644, ал. 1, т. 2 КЗ на юридическо лице, което извърши или допусне извършването на нарушение на разпоредбите на този кодекс, на актовете по прилагането му или на пряко приложимото право на Европейския съюз, извън случаите по чл. 635 - 643, на разпореждане или на заповед на комисията, на нейния председател или на заместник-председателя ѝ, се налага имуществена санкция от 1000 до 20 000 лв. С разпоредбите на чл. 106 - чл. 108 КЗ законодателят е предоставил възможност на застрахователя да изиска и да се снабди с допълнителни доказателства от лицето, предявило застрахователната претенция, включително и от държавни органи и трети лица. Съгласно чл. 106, ал. 2 КЗ застрахователят е длъжен да регистрира датата на всяка заведена претенция, както и да регистрира датата на последващо получаване на всеки документ по нея, и да удостовери всяко от тези обстоятелства поотделно или под опис пред лицето, заявило претенцията. Видно от представените „Описи на необходимите документи за приключване на щета“, са представени такива на 16.12.2017 г. и 05.04.2018 г. Описите са подписани от

собственика на застрахованото МПС и от лицето, което го е управлявало в деня на злополуката. В тях липсва отразяване на представена декларация за банкова сметка. В описа от 16.12.2017 г. изрично е уточнено с „X“, че се изисква декларация за банкова сметка. Такава не е приложена и съгласно описа от 05.04.2018 г. По делото е представен документ, удостоверяващ банкова сметка към дата 26.04.2018 г., по която е извършено плащане на 04.06.2018 г. Правилно надзорните органи са посочили, че периодът, в който се е следвало ЗК да отрази датата на получаване на съответния документ, поотделно или под опис, като и в двата случая се изисква да е пред лицето, заявило претенцията, е 26.04.2018 г. - 04.06.2018 г. В този период ЗК е следвало да регистрира датата на получаване на документ, съдържащ информация за банкова сметка, по конкретната застрахователна претенция. Надзорните органи са посочили периода на извършване на процесното изпълнително деяние, при условията на продължавано нарушение /чл. 6 ЗАНН/, при което доводите на касатора в обратната посока не се споделят от настоящата съдебна инстанция. Твърдението, че данните от съдържащата се в преписката служебна бележка са актуални към 26.04.2018 г., следователно същата е представена не по-рано от тази дата, е неоснователно и недоказано. Не се споделя и твърдението, че датата на получаване на банковата сметка е 27.04.2018 г., доколкото за първи път то се обективира в жалбата срещу НП, а доказателства за удостоверяване на това обстоятелство не са представени в хода на административно-наказателното производство. Ако тази информация е била налична в хода на проверката, тя е следвало да бъде достъпна за надзорните органи. Административнонаказаното лице е наясно за какво е била извършена проверката, а впоследствие в какво се изразява обвинението срещу него, както и кое е съставомерното поведение /бездействие и в какъв период/, за което е ангажирана и отговорността му. Формира се извод, че ЗК е извършило нарушение на чл. 106, ал. 2 КЗ, за което правилно му е наложено административното наказание „имуществена санкция“ в минимален размер.

Не е налице нарушение на разпоредбата на чл. 380, ал. 1 КЗ от застрахованото лице, каквито доводи излага касаторът. Съгласно чл. 380, ал. 1 КЗ лицето, което желае да получи застрахователно обезщетение, е длъжно да отправи към застрахователя писмена застрахователна претенция, с предявяването на която е длъжно да предостави пълни и точни данни за банковата сметка, по която да се извършат плащанията от страна на застрахователя, освен в случаите на възстановяване в натура. Действително, данни за банковата сметка не са представени при предявяване на застрахователната претенция. Съгласно чл. 106 от КЗ застрахователните претенции се завеждат по реда и в сроковете, предвидени в застрахователния договор пред застрахователя, като се предвижда представянето на допълнителни доказателства от потребителя на застрахователната услуга. От този момент започва да тече 15-дневният срок, в който застрахователят следва да определи размера на обезщетението или мотивирано да откаже плащане, като в първия случай при положително становище да извърши и плащането. С нормата на чл. 108, ал. 1 КЗ се регламентира срокът за произнасяне по всяка една застрахователна претенция, предявена към застраховател, за изплащане на застрахователно обезщетение, без значение вида на застрахователното събитие, което подлежи на обезщетяване. Следователно, датата на последващо получаване на всеки документ по застрахователната претенция има значение за определяне на срока, в който застрахователят следва да се произнесе. Неотбелязването ѝ води до невъзможност за

определяне на началния момент на този срок, поради което именно законодателят е въвел това задължение. В конкретния случай не е ясна датата, на която застрахованото лице е представило банкова сметка, тъй като отразяване от застрахователното дружество не е направено нито към момента на предявяване на претенцията, нито впоследствие, в сочения от надзорните органи период. Именно и затова е ангажирана неговата отговорност, а не за неспазване на срока за произнасяне по чл. 108, ал. 1 КЗ. В този смисъл са ирелевантни доводите на касатора, че от нарушението на разпоредбата на чл. 380, ал. 1 КЗ е последвало и неговото съставомерно по чл. 6 ЗАНН поведение.

Застрахователните дружества изпълняват особено важна функция, като акумулират финансов ресурс, чрез който по определени правила да компенсират претърпените от застрахованите лица вреди. Неизпълнението на тази основна функция от страна на застрахователите в законоустановените срокове ще засегне имуществената сфера на тези лица и ще обезсмисли целта на застраховането – обезщетяване на вреди, настъпили в следствие на предвидени в съответните договори застрахователни събития. Наказанията по чл. 644 от КЗ са насочени именно към стимулиране на застрахователите да спазват предвидените в кодекса срокове за изпълнение на задълженията им, възникнали във връзка с поетите рискове, и при спазване целта на закона, изведена в чл. 2 от КЗ. Нарушението по чл. 106, ал. 2 от КЗ е формално, на просто извършване, тъй като законодателят не е предвидил в състава му настъпването на вредни последици, което обуславя и ирелевантността на липсата на такива. Не е относимо и обстоятелството, че е извършено плащане по застрахователната претенция /04.06.2018 г./, преди съставянето на АУАН. Във връзка с изложеното в случая не може да се приеме, че са налице предпоставките за прилагане на разпоредбата на чл. 28, б. „а“ от ЗАНН, в която посока е и утвърдилата се съдебна практика.

Предвид липсата на касационните основания на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 348, ал. 1 от НПК касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение – оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София – град, XIV-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 12.08.2020 г. по НАХД № 18330/2018 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 14-и състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: